

Parochie 1
 In de pen 6
 Samenleving 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Buitenland 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdredeur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Goirdts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN



Bert CLAERHOUT

Meer investeren
 in strijd tegen
 zelfdoding

„Ondanks preventiecampagnes, conferenties over geestelijke gezondheidszorg en betere opvangfaciliteiten krijgt onze samenleving zelfdoding niet onder controle. De media brengen geregeld schrijnende verhalen over mensen die uit het leven zijn gestapt, en berichten over studies die naar de oorzaken peilen: depressie, armoede, stress, eenzaamheid, pesterijen, te hoge werkdruk.

De rist verhalen over jongeren die de afgelopen maanden een eind aan hun leven maakten en de melding dat de betrokken hulplijnen overbezet zijn, doen vermoeden dat we tegen een nieuwe golf aankijken. Is dat ook zo? De recentste cijfers over zelfdoding in Vlaanderen dateren van 2009. Dat jaar stapten 1.102 mensen uit het leven. Ter vergelijking: in 2000 waren het er 1.174. Het aantal mislukte pogingen wordt geschat op een tienvoud daarvan. Uit de statistieken blijkt dat het aantal zelfdodingen in de periode 2000-2006 afnam, maar daarna weer fors steeg.

Elke zelfdoding is er een te veel, zoveel is zeker. Artsen, zorgverleners en beleidsmakers doen er dan ook alles aan om het tij te keren. Voorlopig tevergeefs. Een van de redenen is dat de oorzaken van velerlei aard zijn. Individualisering, secularisering, verstedelijking en globalisering, lieten velen achter met een sterk gevoel van vervreemding of met het besef nergens meer bij te horen. Ondanks de toegenomen welvaart is het aantal gevallen van depressie bij ons bijzonder groot. Ook de economische crisis blijkt steeds meer van betekenis te zijn. In Ierland en Griekenland, die door de crisis zwaar werden getroffen, zouden de zelfdodingcijfers vorig jaar respectievelijk met 13 en 40 procent zijn gestegen. Geneesheren en preventie-experts vrezen dat de band tussen de economische crisis en zelfdoding ook bij ons almaar meer zal meespelen. Werkonzekerheid doet niet alleen het medicatiegebruik, maar ook de suïcidale gedachten stijgen.

Onlangs werden voor het eerst cijfers over de kostprijs van zelfdoding en pogingen tot zelfdoding gepubliceerd. Lieven Annemans van de Universiteit Gent maakte de berekening in opdracht van Jo Vandeurzen (CD&V), Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Het kostenplaatje bedraagt jaarlijks 500 tot 600 miljoen euro. Redenen te over dus om nog meer te investeren in preventiecampagnes en een efficiëntere hulpverlening. Dat kost geld, maar sommige buurlanden doen op dat vlak beter.

„Elke zelfmoordenaar vertegenwoordigt het deficit van een samenleving”, zei auteur Bart Demyttenaere in *De Morgen* bij de voorstelling van zijn boek *De last van het leven*. Demyttenaere, wiens broer in 1994 uit het leven stapte, weigert het woord zelfdoding in de mond te nemen en heeft het consequent over zelfmoord. Hij huilt als hij hoort dat iemand ‘geen uitweg meer had’. Voor Demyttenaere is er voor iedereen een uitweg, op voorwaarde dat de samenleving bereid is in kwetsbare mensen te investeren. Dat houdt in dat al te lange wachtlijsten voor psychiatrische of psychologische hulp worden weggevoerd, dat de tarieven gevoelig worden verlaagd en dat hulpverleningsorganisaties niet langer bijna uitsluitend op vrijwilligers moeten steunen. „Ik heb me laten vertellen dat één flitspaal 130.000 euro kost. Zet er twee minder en je verviervoudigt in een klap het budget van sommige hulpverleningsorganisaties”, rekende Demyttenaere uit.

Ook voor Kerken, religies en levensbeschouwingen is hier een belangrijke rol weggelegd. Toegegeven, het geloof is geen relatiegids, geen therapie die geluk op bestelling aflevert en/of mensen immuun maakt voor suïcidale gedachten. Het is evenmin een truc die verdriet verandert in troost. Maar het leert wel de wereld elke dag met nieuwe ogen te bekijken. En het houdt voor dat het leven, ondanks alles, zinvol is.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Mgr. Léonard versus Bart De Wever

KERK & leven, 11 JANUARI 2012

1. Wat moet een gelovige Vlaming toch tolerant zijn! Amper vijftig jaar geleden verkondigde een bisschop van Brugge dat stemmen voor de Volksunie doodzonde was. Vandaag vertelt een Belgische aartsbisschop, die tot nader order nog altijd aartsbisschop is van Vlamingen en Franstaligen, dat opkomen voor de rechten van je gemeenschap intellectueel oneerlijk zou zijn.

Wat is er mis met het opkomen voor een Vlaamse identiteit binnen een verenigd Europa? Wie zegt dat Vlaanderen niet solidair is geweest in het verleden en dat in de toekomst niet meer wenst te zijn, is meer dan intellectueel oneerlijk. Dat het doodzonde is zich achter Bart De Wever te scharen, durft men niet meer te zeggen. Daarvoor is de invloed van het instituut, godzijdank, te klein geworden.

Waar haalt mgr. Léonard het om ons als Vlamingen zo te schofferen? Dat Di Rupo beter Nederlands moet leren, moet de uithaal verzachten, maar dit komt meer dan te laat. Als praktisch en geëngageerd gelovige schaam ik me nogmaals, niet om mijn geloof, wel om het instituut Kerk, dat nog maar eens intellectueel oneerlijk is. Dat was niet enkel met het kindermisbruik zo, maar ook met de uithalen naar de seksuele geaardheid van sommigen, het miskennen van de vrouw in de Kerk en ga zo maar door.

Wim DE VIS, Landskouter

2. Mgr. Léonard zei over Bart De Wever dat die zijn intelligentie ter beschikking heeft gesteld van een zaak die niet de goede is. Is dat alles wat hij gezegd heeft? Niet meer dan dat? Heeft de aartsbisschop door die woorden het vaderland gered? Neen. Heeft hij het vaderland onderuit gehaald? Ook niet. Het is ook zo: vriend Bart, ook niet altijd de vriendelijkheid zelve, ligt goed in de markt. Mgr. Léonard niet.

S.E.L. DEWILDE, Brussel

3. Ik las met verbazing lezersbrieven die mgr. Léonard bekritisieren. Wie is er nu bevoegd in zaken van geloof en zeden? En hebben de Vlamingen nog geloof in goede zeden? Als ik die schandelijke insinuaties lees, meen ik dat Vlaanderen alleen nog kan worden gered door een zeer intelligente mgr. Léonard, die vrunk en vrij leert wat Jezus Christus ons heeft geboden.

J.W. BEEKE-HORDIJK, Achel

Demografische winter

KERK & leven, 11 JANUARI 2012

Graag enkele bedenkingen bij uw bijdrage *Opletten voor demografische winter*, over het boek van mgr. Léonard met betrekking tot ons handelen als christen.

1. Een juistere definitie van de natuurwet is vereist. Seksualiteit als louter voortplanting is te materialistisch en houdt geen rekening met de ondersteuning van beide partners in het huwelijksleven.

2. De filosofische opvattingen van Thomas van Aquino zijn onvoldoende als richtlijn in de christelijke moraal. De moderne filosofen komen niet aan de beurt en de kinderrijke gezinnen zijn als enig ideaal aan te bevelen. De studie *Génétique du péché originel* in *Le poids du passé sur l'avenir* van Christian de Duve is niet vermeld. Deze Nobelprijswinnaar is afkomstig van de UCL en praktiserend katholiek.

3. De juiste beleving van de seksualiteit heeft niets te maken met contraceptie en abortus. Deze zaken moet de aartsbisschop aan medici overlaten en indien commentaar moet worden geleverd, moet hij met de raad van geneesheren overleggen. Er zijn genoeg indicaties waarbij ingrepen noodzakelijk zijn.

4. Het probleem van de overbevolking wordt hier terzijde geschoven. Oudere mensen worden beperkt tot ‘afgestompte en vergrijzende bevolking’.

5. Het probleem van de Kerk ten opzichte van de vrouw is nog steeds niet opgelost. Het priesterschap is hun niet toegekend onder het mom van traditie. Tot de vijfde eeuw waren er vrouwelijke voorgangers. Zij werden door paus Leo I afgeschaft. Dit is waarschijnlijk een van de redenen voor het dalende aantal roepingen in de Kerk.

Het tekort aan historisch inzicht en de onrechtvaardige besluiten ten aanzien van de vrouw zijn mede oorzaken van deze ‘demografische winter’.
 Jan MEDDENS, Antwerpen

Besparen en consumeren

KERK & leven, 4 JANUARI 2012

Volgens Bert Claerhout moeten we besparen, minder consumeren en langer werken. Ikzelf hou er een sobere levensstijl op na, de consumptiemaatschappij is aan mij niet besteed. Veel vrije tijd is voor mij belangrijker dan veel geld.

Wanneer we minder consumeren, zouden we juist minder kunnen gaan werken, maar minder consumeren is nu juist een ramp voor onze dolgedraaide kapitalistische markteconomie waarvan het credo is: „Meer en harder werken om meer te consumeren.”

Het kapitalisme floreert alleen maar door de promotie van ontevredenheid met wat we hebben en door het stimuleren van de jacht op wat we nog niet hebben. Alleen al vanuit ecologisch standpunt moet dit op termijn tot een catastrofe leiden.

De huidige besparingsplannen die nu in heel Europa opgelegd worden, hebben niet tot doel de mensen tot minder consumeren aan te zetten. Ze dienen om de vraatzucht van de financiële markten te bevredigen, nog meer rijkdom van de werknemers naar de kapitaalbezitters en grote bedrijven over te hevelen, en om de gewone mensen te doen opdraaien voor de puinhopen die bankiers en speculanten aangericht hebben. Elk verzet hiertegen (vakbonden, indignados, enzovoorts) heeft dan ook mijn steun.

Roger LIEKENS, Kessel-Lo